

Сборник съдебна практика

ОПРЕДЕЛЕНИЕ НА СЪДА (пети състав)

26 март 2021 година *

„Преюдициално запитване — Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Контрол по границите, убежище и имиграция — Политика относно убежището — Критерии и механизми за определяне на държавата членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила — Регламент (ЕС) № 604/2013 („Дъблин III“) — Член 27 — Правна защита срещу решението за прехвърляне — Суспензивен характер на жалбата — Член 29 — Условия и срокове за прехвърлянията — Стандарти относно приемането на кандидати за международна закрила — Директива 2013/33/ЕС — Член 18 — Национална мярка за настаняване на търсецо убежище лице, спрямо което е прието решение за прехвърляне, в специален приеман център, в който настанените лица получават подкрепа при подготовката за своето прехвърляне“

По дело C-92/21,

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Tribunal du travail de Liège (Съд по трудови спорове Лиеж, Белгия) с акт от 8 февруари 2021 г., постъпил в Съда на 15 февруари 2021 г., в рамките на производство по дело

VW

срещу

Agence fédérale pour l'accueil des demandeurs d'asile (Fedasil),

СЪДЪТ (пети състав),

състоящ се от: Е. Regan, председател на състава, М. Pešič, Е. Juhász (докладчик), С. Lycourgos и I. Jarukaitis, съдии,

генерален адвокат: Н. Saugmandsgaard Øe,

секретар: А. Calot Escobar,

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, да се произнесе с мотивирано определение в съответствие с член 53, параграф 2 и член 99 от Процедурния правилник на Съда,

постанови настоящото

* Език на производството: френски.

Определение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 27 от Регламент (ЕС) № 604/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година за установяване на критерии и механизми за определяне на държавата членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета държава или от лице без гражданство (ОВ L 180, 2013 г., стр. 31, наричан по-нататък „Регламент „Дъблин III“).
- 2 Запитването е отправено в рамките на спор между VW и Agence fédérale pour l'accueil des demandeurs d'asile (Fedasil) (Федерална агенция за приемането на лицата, търсещи убежище, Белгия) по повод на законосъобразността на мярка, с която на VW е определено място в специален приемен център, в който на настанените лица се оказва подкрепа, за да се подготвят за прехвърляне в компетентната за разглеждането на молбата им за международна закрила държава членка.

Правна уредба

Правото на Съюза

Регламент „Дъблин III“

- 3 Член 1 от Регламент „Дъблин III“, озаглавен „Предмет“, гласи:

„С настоящия регламент се установяват критерии и механизми за определяне на държава членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета държава или лице без гражданство („компетентната държава членка“).
- 4 Член 2 от този регламент, озаглавен „Определения“, гласи:

„За целите на настоящия регламент:

[...]

б) „молба за международна закрила“ означава молба за международна закрила съгласно определението в член 2, буква з) от Директива 2011/95/ЕС [на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила (ОВ L 337, 2011 г., стр. 9)];

в) „кандидат“ означава гражданин на трета държава или лице без гражданство, което е подало молба за международна закрила, по която все още не е взето окончателно решение;

[...]“.

- 5 Член 26 от посочения регламент, озаглавен „Уведомление за решение за прехвърляне“, гласи в параграф 1:

„Когато замолената държава членка се съгласи да поеме отговорността или да приеме обратно кандидат или друго лице от посочените в член 18, параграф 1, буква в) или г), молещата държава членка, уведомява засегнатото лице за решението да го прехвърли в компетентната държава членка и, където това е необходимо, че тя няма да разглежда неговата молба за международна закрила. Ако правен съветник или друг консултант представлява засегнатото лице, държавата членка може да предпочете да уведоми този правен съветник или консултант за решението вместо засегнатото лице и ако е приложимо, да съобщи решението на кандидата“.

- 6 Съгласно член 27 от същия регламент:

„1. Кандидатът [...] има [...] право на ефективна правна защита под формата на право на обжалване или на преразглеждане пред съд или правораздавателен орган на решението за прехвърляне по отношение на неговите правни и фактически основания.

[...]

3. За целите на обжалването или преразглеждането на решението за прехвърляне, държавите членки предвиждат в националното си право, че:

- а) жалбата или искането за преразглеждане предоставя на засегнатото лице правото да остане във въпросната държава членка до произнасянето по жалбата или искането за преразглеждане; или
- б) прехвърлянето спира автоматично, като това спиране изтича след определен разумен срок, през който съд или правораздавателен орган след задълбочено и изчерпателно разглеждане на молбата за спиране е взел решение дали да постанови суспензивно действие на дадена жалба или искане за преразглеждане; или
- в) на засегнатото лице се предоставя възможност да подаде молба в разумен срок до съд или правораздавателен орган за спиране на изпълнението на решение за прехвърляне до произнасянето по неговата жалба или искане за преразглеждане. Държавите членки гарантират, че съществува ефективна правна защита, като спират прехвърлянето до вземането на решение по първата молба за спиране. Всяко решение за спиране на изпълнението на решението за прехвърляне се взема в разумен срок, който същевременно позволява задълбочено и изчерпателно разглеждане на молбата за спиране. В решението да не се спира изпълнението на решение за прехвърляне се посоч[в]ат мотивите за вземането му.

4. Държавите членки могат да предвидят, че компетентните органи могат да решат служебно да спрат изпълнението на решение за прехвърляне до произнасянето по жалбата или искането за преразглеждане.

5. Държавите членки гарантират на засегнатото лице достъп до правна помощ, а когато това се налага, и до езикова помощ.

6. Държавите членки гарантират при поискване безплатна правна помощ на засегнатото лице, когато то не е в състояние да поеме разходите, свързани с нея. [...]

[...]“.

- 7 Член 29 от Регламент „Дъблин III“, който се отнася за условията и сроковете за прехвърлянията към компетентната държава членка, гласи в параграфи 1 и 2:

„1. Предаването на кандидата или на друго лице, посочено в член 18, параграф 1, буква в) или г) от молещата държава[...] членка на компетентната държава членка се осъществява в съответствие с националното право на молещата държава членка след съгласуване между заинтересованите държави членки, веднага щом това бъде практически възможно и най-късно в шестмесечен срок от приемането на искането от друга държава членка да поеме отговорността или да приеме обратно въпросното лице или на крайното решение по обжалване или по преразглеждане в случай на суспензивно действие в съответствие с член 27, параграф 3.

[...].

2. Ако прехвърлянето не е извършено в шестмесечния срок, компетентната държава членка се освобождава от своите задължения за поемане на отговорност или приемане обратно на засегнатото лице и в такъв случай отговорността се прехвърля върху молещата държава членка. Този срок може да бъде удължен най-много до една година, ако прехвърлянето не е могло да бъде извършено поради това че засегнатото лице е задържано в учреждение за изтърпяване на наказанието лишаване от свобода или най-много до осемнадесет месеца, ако засегнатото лице се укрие“.

Директива 2013/33/ЕС

- 8 Член 7 от Директива 2013/33/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година за определяне на стандарти относно приемането на кандидати за международна закрила (ОВ L 180, 2013 г., стр. 96), озаглавен „Пребиваване и свобода на движение“, гласи:

„1. Кандидатите могат да се движат свободно на територията на приемащата държава членка или в рамките на зоната, която им е определена от тази държава членка. Определената зона не засяга неприкосновената сфера на личния живот и дава достатъчна възможност за движение, за да гарантира достъпа до всички предимства, предвидени с настоящата директива.

2. Държавите членки могат да определят мястото на пребиваване на кандидата по съображения за обществен интерес или обществен ред или, когато е необходимо, за нуждите на бързото обработване и ефективното проследяване на техните молби за международна закрила.

3. Държавите членки могат да предвидят, че за да се ползват от материалните условия на приемане, кандидатите трябва реално да пребивават в определено място, което е посочено от държавите членки. Тези решения, които могат да имат общ характер, се взимат за всеки случай поотделно и въз основа на националното право.

[...]“.

- 9 По силата на член 18 от тази директива, озаглавен „Разновидности на материалните условия на приемане“:

„1. Когато настаняването е предоставено в натура, то трябва да бъде под една от следните форми или да ги съчетава:

[...]

б) центрове за настаняване, които предлагат достатъчно добър стандарт на живот;

[...].

3. Държавите членки взимат под внимание въпросите, свързани с пола и възрастта, и положението на уязвимите лица по отношение на кандидатите, в помещенията и центровете за настаняване, посочени в параграф 1, букви а) и б).

[...]

6. Държавите членки гарантират, че кандидатите се преместват от едно жилище в друго само когато това е необходимо. [...]

[...]“.

Белгийското право

Законът от 15 декември 1980 г.

- 10 Дял I bis от Loi sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, du 15 décembre 1980 (Закон от 15 декември 1980 г. за влизането в страната, пребиваването, установяването и извеждането от страната на чужденците, Moniteur belge от 31 декември 1980 г., стр. 14584), в редакцията, приложима към фактите по делото в главното производство (наричан по-нататък „Законът от 15 декември 1980 г.“), озаглавен „Съвет по споровете във връзка режима на чужденците“, е разделен на пет глави.
- 11 Глава 1, озаглавена „Създаване и компетентност на Съвета по споровете във връзка с режима на чужденците“, включва по-специално член 39/2 от Закона от 15 декември 1980 г., който гласи, че кандидатът за международна закрила може да подаде пред Съвета по споровете във връзка с режима на чужденците (Белгия) жалба за отмяна на решението, с което му се отказва пребиваване и което е придружено от заповед да напусне територията на страната, която жалба няма суспензивно действие.
- 12 Глава 5 от същия дял I bis от Закона от 15 декември 1980 г., озаглавена „Производство“, има три раздела. Раздел III, който се отнася до „жалбата за отмяна“, съдържа по-конкретно подраздел 3, озаглавен „Административно обезпечително производство за приемане на временни мерки“, в който е включен член 39/82 от този закон със следния текст:

„§ 1. Когато акт на административен орган може да бъде отменен по силата на член 39/2, единствено [Съветът по споровете във връзка с режима на чужденците] е компетентен да разпореди спиране на изпълнението на този акт.

[...]

Когато жалбоподателят иска спиране на изпълнението, той трябва да избере дали да поиска спиране в условията на крайна неотложност или спиране по общия ред. Недопустимо е едновременно или впоследствие подадено ново искане за прилагане на алинея 3 или ново искане за спиране на изпълнението в жалбата по § 3.

[...]

§ 4. Председателят на състава или посочен от него съдия по споровете във връзка с режима на чужденците разглежда искането за спиране в тридесетдневен срок. Ако бъде разпоредено спиране на изпълнението, жалбата за отмяна се разглежда в четиримесечен срок от постановяването на съдебното решение.

Когато срещу чужденеца е издадена заповед за извеждане или за връщане, чието изпълнение непосредствено предстои, и в частност когато той е задържан в определено място, посочено в членове 74/8 и 74/9, или е на разположение на властите, ако все още не е направил искане за спиране по общия ред, в срока по член 39/57, § 1, алинея 3 той може да поиска спиране на изпълнението на тази мярка в условията на крайна неотложност,

[...]“.

Законът за приемане на търсещите убежище лица и на някои други категории чужденци

- 13 Член 11, § 1 от Loi sur l'accueil des demandeurs d'asile et de certaines autres catégories d'étrangers, du 12 janvier 2007 (Закон от 12 януари 2007 г. за приемане на търсещите убежище лица и на някои други категории чужденци, Moniteur belge от 7 май 2007 г., стр. 24027) предвижда при някои условия задължително определяне на място в приеман център за търсещите убежище лица. Съгласно член 12, § 2 от този закон Fedasil може по собствена инициатива да промени задължителното място за настаняване на търсещото убежище лице.

Спорът в главното производство и преюдициалните въпроси

- 14 На 14 октомври 2020 г. жалбоподателят в главното производство, млад навършил пълнолетие гвинейски гражданин, подава молба за международна закрила в Белгия.
- 15 В очакване на решение по молбата той е настанен в приеман център на Червения кръст в Биерсе (Белгия).
- 16 Белгийските органи отправят искане до испанските органи за поемане на отговорност. Това искане е уважено на 28 октомври 2020 г.
- 17 Службата за чужденците (Белгия) приема решение, с което се отказва пребиваване, придружено от заповед за напускане на територията на страната, за което жалбоподателят в главното производство е уведомен на 2 декември 2020 г. В това решение му се указва, че Кралство Испания е държавата, компетентна да разгледа неговия случай, и му се разпорежда да напусне Белгия и да отиде в Испания.
- 18 На 9 декември 2020 г. жалбоподателят в главното производство подава жалба за отмяна на това решение за прехвърляне до Conseil du contentieux des étrangers (Съвет по споровете във връзка с режима на чужденците, Белгия).
- 19 С решение от 4 декември 2020 г., като взема предвид решението за прехвърляне, Fedasil променя приемния център на жалбоподателя в главното производство, като му определя задължително място в специален приеман център в Мускрон (Белгия), за да може да се ползва от предвидената подкрепа при организиране на прехвърлянето му в компетентната държава членка.
- 20 На 9 декември 2020 г. жалбоподателят в главното производство подава искане до Tribunal du travail de Liège (Съд по трудови спорове Лиеж) за приемане на временна мярка спиране на изпълнението на това решение.

- 21 С постановено в производството за приемане на временна мярка определение от 10 декември 2020 г., потвърдено на 5 януари 2021 г., Tribunal du travail de Liège разпорежда като временна мярка жалбоподателят в главното производство да бъде оставен в приемния център на Червения кръст в Биерсе, при условие че в рамките на един месец подаде жалба по същество срещу решението на Fedasil от 4 декември 2020 г.
- 22 На 10 декември 2020 г. жалбоподателят в главното производство подава жалба по същество срещу решението на Fedasil. В подкрепа на тази жалба той изтъква, че то засяга правото му на жалба със суспензивно действие срещу решението, с което му е отказано пребиваване.
- 23 Запитващата юрисдикция посочва, че член 27 от Регламент „Дъблин III“ гарантира на кандидата ефективна правна защита срещу решението за отказ за пребиваване, придружено със заповед за напускане на територията на страната.
- 24 Тя обаче подчертава, че съгласно националното право подаването на жалба не спира автоматично изпълнението на заповедта за напускане на територията на страната. Търсецото убежище лице може да поиска спиране на това изпълнение само в рамките на административно производство за допускане на временни мерки при крайна неотложност, тоест в случай на непосредствено предстоящо изпълнение на такава заповед за напускане на територията на страната.
- 25 Според запитващата юрисдикция изходът на спора в главното производство предполага преди всичко останало да се определи дали и при какви условия жалбата срещу решение за прехвърляне има суспензивно действие. В това отношение тя обяснява, че ако такова действие бъде признато, подаването на жалба би довело до временно спиране на прехвърлянето на засегнатия кандидат в друга държава членка, така че неговото преместване в специален център с цел подготовка за прехвърлянето би било преждевременно.
- 26 Поради това тя се пита дали решение за промяна на задължителния приемен център като разглежданото в главното производство, което според нея трябва да се счита за начало на изпълнение на решението за прехвърляне, съответства на член 27 от Регламент „Дъблин III“.
- 27 По тези съображения Tribunal du travail de Liège решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:
 - „1) Представлява ли средство за ефективна правна защита по смисъла на член 27 от [Регламент „Дъблин III“] жалбата, предвидена във вътрешното право в полза на търсецо убежище лице, приканено да представи молбата си за международна закрила за разглеждане в друга държава членка, която жалба няма суспензивно действие и може да прояви такова само ако търсецото убежище лице е лишено от свобода с оглед на непосредствено предстоящо прехвърляне?
 - 2) Трябва ли да се счита, че средството за ефективна правна защита по член 27 от [Регламент „Дъблин III“] препятства единствено изпълнението на мярка за принудително прехвърляне, докато не бъде разгледана жалбата срещу посоченото решение за прехвърляне, или това средство за ефективна правна защита забранява всякаква подготвителна мярка за извеждане, каквато е преместването в център, който осигурява осъществяването на план за връщане на търсеците убежище лица, приканени да представят молбата си за международна закрила за разглеждане в друга европейска страна?“.

Производството пред Съда

- 28 Запитващата юрисдикция е поискала настоящото дело да бъде разгледано по реда на спешното преюдициално производство по член 107 от Процедурния правилник на Съда или по реда на бързото производство по член 105 от този процедурен правилник.
- 29 С решение от 1 март 2021 г. по предложение на съдията докладчик и след изслушване на генералния адвокат пети състав реши, че молбата за разглеждане на настоящото дело по реда на спешното преюдициално производство не следва да бъде уважена, тъй като не са налице условията по член 107 от Процедурния правилник. С решение от същата дата молбата това дело да бъде разгледано по реда на бързото производство, също е отхвърлена. Също на 1 март 2021 г. председателят на Съда обаче реши посоченото дело да се разгледа с предимство на основание член 53, параграф 3 от този процедурен правилник.

По преюдициалните въпроси

- 30 Съгласно член 99 от Процедурния правилник Съдът може във всеки един момент по предложение на съдията докладчик и след изслушване на генералния адвокат да се произнесе с мотивирано определение, по-конкретно когато отговорът на поставения преюдициален въпрос не оставя място за разумно съмнение. Освен това съгласно член 53, параграф 2 от този процедурен правилник, когато дадено преюдициално запитване е явно недопустимо, Съдът може във всеки един момент, след изслушване на генералния адвокат и без да провежда докрай производството, да реши да се произнесе с мотивирано определение.
- 31 Тези разпоредби следва да се приложат по настоящото дело.

По втория въпрос

- 32 С втория въпрос, който следва да бъде разгледан най-напред, запитващата юрисдикция по същество иска да установи дали член 27 от Регламент „Дъблин III“ трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска държава членка да предприема спрямо търсещо убежище лице, което обжалва решение за прехвърляне в друга държава членка по смисъла на член 26, параграф 1 от този регламент, подготвителни мерки за това прехвърляне, като настаняване в специален приеман център, в който настанените лица получават подкрепа при подготовката за тяхното прехвърляне.
- 33 Съгласно член 27, параграф 1 от Регламент „Дъблин III“ търсещото убежище лице има право на ефективна правна защита под формата на право на обжалване или на преразглеждане пред съд или правораздавателен орган на решението за прехвърляне по отношение на неговите правни и фактически основания. Освен това, видно от член 27, параграфи 3—6 от този регламент, за да бъдат тези средства за правна защита ефективни, търсещото убежище лице трябва в частност да разполага с възможност да подаде молба в разумен срок до съд или друг правораздавателен орган за спиране на изпълнението на решението за прехвърляне до произнасянето по жалбата му, както и с възможност да получи правна помощ (вж. в този смисъл решение от 7 юни 2016 г., Ghezelnash, C-63/15, EU:C:2016:409, т. 50).
- 34 Макар по силата на член 27 да е необходимо правото на ефективна правна защита да бъде съпътствано най-малкото от възможност за кандидата да поиска спиране на изпълнението на решението за прехвърляне, тази разпоредба все пак не налага на държавите членки задължение да предвидят във вътрешното си право подаването на такава жалба да води автоматично до спиране на изпълнението.

- 35 Всъщност от член 27, параграф 3, буква в) от Регламент „Дъблин III“ е видно, че с уточнението, че държавите членки предвиждат, че на засегнатото лице се предоставя възможност да подаде в разумен срок молба до съд или друг правораздавателен орган за спиране на изпълнението на решение за прехвърляне до произнасянето по предприятието от това лице обжалване, законодателят на Съюза признава, че държавите членки могат да решат, че самото обжалване на решението за прехвърляне не спира прехвърлянето, което поради това може да бъде осъществено, без да се чака изходът от обжалването, стига да не е подадена молба за спиране на изпълнението или, ако такава е подадена, тя да е отхвърлена (вж. в този смисъл решение от 7 юни 2016 г., Ghezlbash, C-63/15, EU:C:2016:409, т. 59).
- 36 Въпреки това следва да се отбележи, първо, че макар да е предвидено право на ефективна правна защита и възможност да бъде поискано спирането на изпълнението на решението за прехвърляне до произнасянето по жалбата, нито тази, нито някоя друга разпоредба от Регламент „Дъблин III“ забранява приемането на мерки като разглежданата в главното производство, които сами по себе си не представляват начало на производството за изпълнение на решението за прехвърляне по смисъла на този регламент.
- 37 Всъщност такива мерки трябва да се разглеждат не като мерки за изпълнение на прехвърлянето, а като мерки, които подготвят производството за изпълнение, доколкото в резултат от тяхното прилагане засегнатото лице не напуска територията на молещата държава членка. Освен това те не засягат свободата на придвижване на търсещото убежище лице, нито упражняването на процесуалните права, които то черпи от Регламент „Дъблин III“.
- 38 Освен това мерки като разглежданата в главното производство сами по себе си не могат да окажат влияние върху съдържанието на бъдещото решение по жалбата срещу решението за прехвърляне, което впрочем запитващата юрисдикция не твърди.
- 39 Необходимо е също така да се отбележи, че член 29, параграф 1 от Регламент „Дъблин III“ предвижда предаването на кандидата от молещата на компетентната държава членка да се осъществява „веднага щом това бъде практически възможно и най-късно в шестмесечен срок от приемането на искането от друга държава членка да поеме отговорността или да приеме обратно въпросното лице или на крайното решение по обжалване [...] в случай на суспензивно действие“. Тази разпоредба предполага, че предаването на търсещото убежище лице трябва да се извърши възможно най-рано, стига да са изпълнени правните условия за това.
- 40 Така приемането на мерки за подготвяне на прехвърлянето изглежда в съответствие с разпоредбите на член 29 от Регламент „Дъблин III“, доколкото посочените мерки имат за цел да подготвят предаването на кандидата в най-кратък срок в случай на отхвърляне на жалбата му срещу решението за прехвърляне.
- 41 Второ, приемането на подготвителни мерки като разглежданата в главното производство не противоречи и на разпоредбите на Директива 2013/33, която има за цел да регламентира условията на приемане на търсещите убежище лица, включително на тези, които са уведомени за решение за прехвърляне на основание Регламент „Дъблин III“ (вж. в този смисъл решение от 27 септември 2012 г., Cimade и GISTI, C-179/11, EU:C:2012:594, т. 50).
- 42 В това отношение задължението на държавите членки по член 18, параграф 6 от Директива 2013/33 да преместват кандидатите от едно жилище в друго „само когато това е необходимо“, не е пречка след приемането на решение за прехвърляне даден кандидат да бъде настанен в нов приеман център, който осигурява услуги с оглед на подкрепа при това прехвърляне, независимо от обстоятелството, че кандидатът обжалва това решение за прехвърляне.

- 43 Всъщност молещата държава членка не може да бъде упрекувана за това, че счита промяната на жилището на търсещото убежище лице за необходима с оглед на промяната в неговото административно положение, свързана с решението за прехвърляне, както и с оглед на произтичащите от това задължения за тази държава членка.
- 44 Предвид това следва да се уточни, че не може информацията, предоставена на търсещите убежище лица, и провежданите с тях интервюта в приемния център от отворен тип, към който те са насочени, да бъдат такива, че да могат да упражнят неоснователен натиск върху кандидатите за международна закрила, за да се откажат да упражнят своите процесуални права, които черпят от Регламент „Дъблин III“.
- 45 С оглед на изложеното по-горе на втория въпрос следва да се отговори, че член 27 от Регламент „Дъблин III“ трябва да се тълкува в смисъл, че допуска държава членка да приеме по отношение на търсецо убежище лице, което обжалва решение за прехвърляне в друга държава членка по смисъла на член 26, параграф 1 от този регламент, подготвителни мерки за това прехвърляне като задължително определяне на място в специален приемен център, в който настанените лица получават подкрепа, за да се подготвят за прехвърлянето.

По първия въпрос

- 46 С първия въпрос запитващата юрисдикция по същество иска да установи дали член 27 от Регламент „Дъблин III“ трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, която предвижда възможност търсещото убежище лице да поиска спиране на изпълнението на решението за прехвърляне само когато това решение е приведено в изпълнение и лицето е изложено на риск от непосредствено предстоящо прехвърляне.
- 47 Съгласно постоянната практика на Съда в рамките на сътрудничеството между него и националните юрисдикции, въведено с член 267 ДФЕС, само националният съд, който е сезиран със спора и трябва да поеме отговорността за последващото му съдебно решаване, може да прецени — предвид особеностите на делото — както необходимостта от преюдициално решение, за да може да се произнесе, така и релевантността на въпросите, които поставя на Съда. Следователно, щом като поставените въпроси се отнасят до тълкуването на правото на Съюза, Съдът по принцип е длъжен да се произнесе (решение от 26 март 2020 г., А. Р. (Пробационни мерки), C-2/19, EU:C:2020:237, т. 25 и цитираната съдебна практика).
- 48 Оттук следва, че въпросите относно правото на Съюза се ползват с презумпция за релевантност. Съдът може да откаже да се произнесе по отправеното от национална юрисдикция преюдициално запитване само когато е съвсем очевидно, че исканото тълкуване на правото на Съюза няма никаква връзка с действителността или с предмета на спора в главното производство, когато проблемът е от хипотетично естество или когато Съдът не разполага с необходимите данни от фактическа и правна страна, за да бъде полезен с отговора на поставените му въпроси (решение от 26 март 2020 г., А. Р. (Пробационни мерки), C-2/19, EU:C:2020:237, т. 26 и цитираната съдебна практика).
- 49 В случая, от една страна, от преюдициалното запитване се установява, че запитващата юрисдикция е длъжна единствено да „провери дали материалните и правни условия, предоставени в рамките на материалната помощ, от която VW се ползва в центъра Мускрон, ще бъдат същите в друг център, което би му позволило да упражни правото си на ефективни правни средства за защита при същите условия“ срещу решението за прехвърляне, за което е уведомен.

- 50 От друга страна, както е посочено в точка 37 от настоящото определение, мерки като разглежданата в главното производство не представляват мерки за изпълнение на решение за прехвърляне по смисъла на Регламент „Дъблин III“.
- 51 Следователно въпросът относно суспензивния характер на жалбата срещу решение за прехвърляне е ирелевантен за спора в главното производство, поради което следва да се приеме, че исканото тълкуване на правото на Съюза няма никаква връзка с действителността или с предмета на спора в главното производство.
- 52 Този извод не се поставя под съмнение от решение от 30 септември 2020 г., CPAS de Liège (C-233/19, EU:C:2020:757), доколкото в настоящия случай не съществува връзка между спора в главното производство, който се отнася до преместването на търсецо убежище лице в център за настаняване, предоставящ услуги с оглед на прехвърлянето, и прилагането на член 27 от Регламент „Дъблин III“. Следователно за разрешаването на спора в главното производство не е необходимо запитващата юрисдикция да разглежда въпроса за ефективния характер на жалбата за отмяна, подадена пред друга юрисдикция.
- 53 С оглед на изложените по-горе обстоятелства, на основание член 53, параграф 2 от Процедурния правилник следва да се приеме, че първият въпрос е явно недопустим.

По съдебните разноси

- 54 С оглед на обстоятелството, че за страните в главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноси. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По тези съображения Съдът (пети състав) определи:

Член 27 от Регламент (ЕС) № 604/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година за установяване на критерии и механизми за определяне на държавата членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета държава или от лице без гражданство, трябва да се тълкува в смисъл, че допуска държава членка да приеме по отношение на търсецо убежище лице, което обжалва решение за прехвърляне в друга държава членка по смисъла на член 26, параграф 1 от този регламент, подготвителни мерки за това прехвърляне като задължително определяне на място в специален приемен център, в който настанените лица получават подкрепа, за да се подготвят за прехвърлянето.

Подписи